

Més d'un miler de persones celebren la festivitats de Sant Antoni, 'lo del tocinet'

Diumenge 23 de gener va celebrar-se a Roquetes la festivitats de Sant Antoni (17 de gener). Tal com ha vingut sent habitual en els darrers anys, la festa va celebrar-se de manera conjunta amb la població veïna de Jesús, i es va fer al lloc triat en els darrers temps: el punt de la carretera de Roquetes a Jesús on conflueixen els dos termes municipals.

Així, més d'un miler de persones, segons el Patronat de Festes de Roquetes (asseguren que van repartir mil cent tiquets per poder accedir a les degustacions gastronòmiques), van acudir a la cita, acompanyades de les seves mascotes, grans i petites, per poder rebre la tradicional benedicció.

A partir de les 945 hores del matí, les cavalleries i els carruatges van desfilars pels carrers principals d'ambdues ciutats, per trobar-se després al punt abans esmentat. En aquest mateix indret va tenir lloc la missa pels volts de les

11 hores i, en acabar, la benedicció dels animals. Aquesta festa conjunta entre les dues poblacions clourà amb la degustació de diversos productes gastronòmics típics i amb el lliurament d'obsequis per als propietaris de mascotes petites.

La majoria d'animalets que van arribar-hi amb els seus propietaris van ser gossets de diversitat de races, mides i edats, però també conillets, alguna gallina, tortugues i alguna au. En aquest darrer cas, però, molts van optar per no treure'ls de casa a causa de l'intens fred que va fer durant aquell matí.

La celebració conjunta entre les dues poblacions va acabar amb la degustació de coquetes i baldanes, i amb el sorteig de dos pernils (un per a la gent de Jesús i un altre, per als de Roquetes). El número agraciat va ser el 5412, i

(continua a la pàgina següent)

(ve de la pàgina anterior)

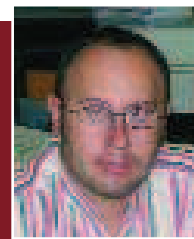
correspondre a Teresa Ebri, de Roquetes, i a Sandra Gómez, de Jesús. Com a nota curiosa, cal assenyalar que els infants que van acudir a la festa van poder fer una passejada en carro; vehicle abans habitual amb què, avui en dia, fer-hi una vol esdevé quelcom exòtic per als més menuts.

LA JOTA DAVANT DE L'ESGLÉSIA

D'altra banda, a Roquetes no va acabar la celebració de Sant Antoni amb aquest primer acte matinal. I és que, per segon any consecutiu, l'àrea de Cultura de l'Ajuntament va organitzar una ballada de jotes davant de l'església parroquial; una tradició molt arrelada a Roquetes antigament que va deixar de celebrar-se fa més de quaranta anys i que el regidor de Cultura, Sisco Ollé, vinculat personalment al món de la jota cantada, ha volgut recuperar per a aquesta festa. Segons Ollé, **“sempre havia estat un dels actes de commemoració de la festa i l'hem volgut recuperar perquè, a Roquetes, Sant Antoni era una mica com la festa d'hivern, quan els pagesos, homenatjant el seu patró, li dedicaven cançons i balls de jota”**, explica el regidor.

Així, doncs, a les 13 hores i davant de l'església, to-

(continua a la pàgina següent)

SISCO OLLÉ,
REGIDOR DE CULTURA

La jota ja forma part de l'imaginari col·lectiu català

La primera setmana de novembre, es va proclamar la jota com a dansa d'interès nacional a Catalunya. El Consell de Cultura Popular i Tradicional va aprovar la proposta de declaració feta pels serveis territorials de Cultura a l'Ebre, i ara s'inclourà al catàleg del patrimoni festiu de Catalunya. Això significa que la jota s'equipara a la sardana. Tots aquelles persones que, des de fa anys, reivindicàvem la jota com a ball també català, finalment hem tingut la sort de guanyar la batalla del reconeixement. Sempre havíem dit que, del coll de Balaguer ençà, la tradició de la música popular era la jota, bé cantada, bé ballada o tot alhora. Això ens feia diferents de la resta de Catalunya? No, perquè la jota, encara que no fos tan reconeguda i ballada a la resta de territori català, també formava part dels balls tradicionals de la plana central catalana, del Pirineu, del ponent lleidatà i també, com a ball popular, de les Illes i el País Valencià.

A l'Ebre, totes les festes majors tenen present la jota ballada i cantada, i també hi és present en celebracions familiars. Des de Roquetes, amb el Tradicionàrius es va apostar fort, des de l'any 1992, per fer de la jota el referent de la música tradicional i, any rere any, ha esta present en totes les seves edicions. No cal dir que el Canalero va deixar un forta empremta a Roquetes i al territori en la variant cantada de la jota, sense oblidar la resta de cantadors i grups de ball que sempre han estat al costat de la revifalla jotera.

Des de finals del segle passat, amb els Quicos des del vessant de la jota cantada, i Saragatona i Paracota des del vessant del ball, sobretot la jota cantada i ballada a l'Ebre torna a resorgir amb força, i des de l'àrea de Cultura de l'Ajuntament, des de fa tres anys, hem volgut continuar amb la tasca de potenciar la jota, bé fomentant l'aparició de cantadors (fita més difícil d'aconseguir), bé fomentant els cursos de ball que fem per Sant Antoni, festa d'hivern en què la jota s'ha tornat a recuperar davant de l'església.

Si el poble té interès per recuperar-ho i l'administració està al costat promocionant i ajudant, segurament aquell neguit que tenien els cantadors com el Noro, el Teixidor i el Canalero en una taula rodona feta a Roquetes l'any 1993, dins dels actes del Tradicionàrius (ells veien la desaparició de la jota en pocs anys), a hores d'ara no el tindrien perquè, més que mai, la jota es balla, es canta i és present a totes les festes de l'Ebre. I ara, també present i reconeguda com a signe d'identitat plenament català.

I ara en una cançó
de vostès me despediré,
que ara a la nostra jota
un reconeixement se li ha fet.
I la jota i la sardana
ja poden anar de braçet.

(ve de la pàgina anterior)

thom qui va voler va poder ballar jotes diverses dels Països Catalans i altres dances tradicionals com ara el cap de ball o el ball del punxonet. En l'apartat de la jota cantada, cal remarcar l'actuació de diversos participants del concurs de jota cantada Pepe Garcia 'lo Canalero', que se celebra en el marc del festival Tradicionari del mes d'agost. Com a nota assenyalada, cal esmentar la intenció de l'àrea

de Cultura de l'Ajuntament de recuperar també la representació teatral de *La barraca de Sant Antoni* (obra que antigament era muntada en aquestes mateixes dates i que tenia lloc a la Lira). Tot i això, però, caldrà revisar-ne els textos i l'escenografia per adaptar-la als nous temps, segons el regidor de l'àrea, Sisco Ollé.

Ara sí, la celebració va cloure amb la degustació d'un vermut popular.

¡a més... Tallers per recuperar la jota en la festa de Sant Antoni

Seguint amb l'aposta decidida de l'Ajuntament de Roquetes per recuperar el cant i el ball de la jota ebrenc durant la festa popular de Sant Antoni (cal recordar que, el 2010, va tornar a organitzar-se l'acte de cantar i ballar jotes davant de l'església en aquesta data assenyalada que feia anys que s'havia deixat de celebrar), l'àrea de Cultura va organitzar, el mes de desembre, diversos tallers gratuïts per aprendre el nostre cant i ball tradicionals.

Així, Artur Gaya, músic, professor de l'Aula de Música Tradicional i líder del grup Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, va ser l'encarregat d'impartir el taller de jota cantada, que va començar el 28 de desembre i va celebrar-se, els dimarts i els dijous, de les 19 a les 21h, fins al dia 22 de gener. Aquest taller va tenir lloc al casal municipal de l'Hort de Cruells.

El segon taller, el de ball, havia d'iniciar-se el dia 7 de gener a la sala polivalent del casal de joves. Tot i això, cal dir que va quedar ajornat per motius aliens a l'organització.

Cal afegir, a més a més, que tant el taller de cant com el curs de ball van ser totalment gratuïts i que, per apuntar-s'hi, només calia acudir o trucar a l'Ajuntament de Roquetes per formalitzar-ne la inscripció (tel. 977 501 511).

TAMBÉ ELS MÉS MENUTS

El mateix objectiu va tenir el taller de ballar jotes que va celebrar-se, en el marc del Parc de Nadal de Roquetes, els dies 27 i 28 de desembre al pavelló poliesportiu. Aquest taller, impartit pel col·lectiu Panxampla, va estar adreçat als infants i, a l'igual que els anteriors, també va ser gratuït.